

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1042

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 noiembrie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
243.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2018 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008.....	192.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă
856.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2018 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008	11–12	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		935.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea anexelor nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 octombrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.....
Decizia nr. 347 din 16 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 252/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991	6–10	12–13	
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.886.	— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.829/2020 pentru aprobarea fluxului informațional utilizat în raportarea datelor referitoare la infecția cu virusul SARS-CoV-2

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2018 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 4 din 23 august 2018 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008, adoptată în temeiul art. 1 pct. VII 3 din Legea nr. 183/2018 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 24 august 2018, cu următoarele modificări și completări:

1. **La articolul I, înaintea punctului 1 se introduc două noi puncte, cu următorul cuprins:**

„— **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 1. — Asistența farmaceutică a populației se asigură, în condițiile prezentei legi, prin intermediul următoarelor unități farmaceutice, în sistem public sau privat:

a) farmacie comunitară, care poate deschide puncte de lucru, denumite în continuare *oficine comunitare rurale/sezoniere*;

b) farmacie cu circuit închis care poate deschide puncte de lucru, denumite în continuare *oficine cu circuit închis*;

c) drogherie.»

— **După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:**

«Art. 11. — (1) Serviciile farmaceutice reprezintă o acțiune sau un set de acțiuni efectuate de către un farmacist cu drept de liberă practică, necesare pentru a garanta asistența farmaceutică a populației, integrată și continuă, cu scopul asigurării celui mai bun răspuns la nevoile și problemele de sănătate ale populației în ansamblu și ale pacientului în mod individual.

(2) Serviciile farmaceutice includ, dar nu se limitează la eliberarea medicamentelor și oferirea de informații privind modul de utilizare a acestora, utilizarea rațională a medicamentelor,

supravegherea modului de administrare a acestora, identificarea și evitarea efectelor adverse ale medicamentelor, asigurarea accesului la medicație prin prepararea medicamentelor etc.

(3) Serviciile farmaceutice sunt parte a sistemului de sănătate și au ca scop îmbunătățirea stării de sănătate și creșterea calității vieții populației, inclusiv prin participarea la campanii de sănătate publică ce vizează prevenția. Serviciile farmaceutice se pot adapta în funcție de epidemiologia bolilor, de situațiile epidemiologice speciale și de contextul social al pacienților.»

2. La articolul 1 punctul 2, alineatul (7) al articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Vânzarea și eliberarea medicamentelor se fac numai cu amănuntul, cu excepția:

a) medicamentelor care, potrivit reglementărilor legale, sunt destinate unei unități medicale și medico-sociale autorizate, care nu dețin în structură o farmacie cu circuit închis. Excepție fac farmaciile și oficiile locale de distribuție din sistemul penitenciar unde, conform reglementărilor interne, se realizează eliberarea medicamentelor, produselor parafarmaceutice, consumabilelor și a altor produse destinate asigurării asistenței medicale pentru deținuți, conform legislației execuțional penale;

b) medicamentelor eliberate pe bază de prescripție medicală care pot fi vândute între farmacii comunitare pentru onorarea integrală a unei prescripții medicale, în cazuri urgente și în limita cantității prescrise, cu respectarea condițiilor prevăzute în normele la prezenta lege;

c) vânzării medicamentelor și a altor produse între două societăți comerciale, în situația schimbării deținătorului de autorizație de funcționare — persoană juridică, precum și în cazurile anulării sau suspendării autorizației de funcționare, declarării falimentului sau insolvenței.”

3. La articolul 1, după punctul 2 se introduc două noi puncte, punctele 21 și 22, cu următorul cuprins:

„21. **La articolul 2, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7)1, cu următorul cuprins:**

«(7)1 Transferul de medicamente și al altor produse farmaceutice aflate în gestiunea unității farmaceutice este permis între:

a) punctele de lucru ale aceleiași societăți comerciale, inclusiv oficiile;

b) farmacia cu circuit închis și oficiile acestora;

c) două unități sanitare cu paturi, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 841/1995 privind procedurile de transmitere fără plată și de valorificare a bunurilor aparținând instituțiilor publice, cu modificările și completările ulterioare.»

22. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2) Societatea prevăzută la alin. (1) va avea în obiectul de activitate comercializarea cu amănuntul a produselor farmaceutice, precum și a produselor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) și e).»

4. La articolul 1 punctul 3, alineatul (2) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Înființarea, organizarea și funcționarea farmaciilor comunitare, oficiilor comunitare rurale/sezoniere, farmaciilor cu circuit închis, oficiilor cu circuit închis și drogheriilor, precum și modificarea autorizațiilor de funcționare ale farmaciilor comunitare, farmaciilor cu circuit închis și ale drogheriilor se stabilesc prin normele de aplicare a prezentei legi, aprobate prin ordin al ministrului sănătății și denumite în continuare *norme*.”

5. La articolul 1 punctul 4, articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) se acordă pe denumirea persoanei juridice, cu înscrierea datelor de identificare ale societății, și numele farmacistului-șef de farmacie de către Ministerul Sănătății. Autorizarea activităților opționale de receptură/laborator și vânzare online se înscrie prin mențiune.

(2) Pentru obținerea autorizației de funcționare prevăzute la art. 8 alin. (1), solicitantul depune la direcțiile de sănătate publică

județene, respectiv a municipiului București următoarele documente pe suport hârtie sau în format electronic:

a) cererea-tip;

b) contractul de muncă sau dovada exercitării profesiei în formă liberală, pentru o normă întreagă cu durata timpului de lucru de 8 ore, pentru farmacistul-șef al unității, și certificatul de membru al Colegiului Farmaciștilor din România, eliberat în condițiile legii, însoțit de certificatul profesional curent, emis de Colegiul Farmaciștilor din România;

c) fișele de atribuții ale farmaciștilor, avizate de Colegiul Farmaciștilor din România;

d) actul constitutiv al societății prevăzute la art. 6 alin. (1);

e) certificatul de înregistrare a societății la oficiul registrului comerțului;

f) certificatul constatator emis de oficiul registrului comerțului, care atestă înregistrarea ca punct de lucru a spațiului destinat farmaciei comunitare sau, după caz, a sediului social cu activitate, pentru care se solicită autorizarea;

g) schița în care să fie prezentate suprafețele încăperilor, certificată de reprezentantul legal al solicitantului;

h) documentul care atestă dreptul de folosință asupra spațiului pentru care s-a solicitat autorizarea unității farmaceutice;

i) lista privind dotarea cu mobilier, ustensile și aparatură;

j) dovada încadrării în prevederile art. 12 alin. (1) în cazul solicitării de înființare a farmaciei în mediul urban;

k) dovada achitării taxei prevăzute la art. 42 pentru autorizare, mutare sau orice altă modificare în autorizația de funcționare a farmaciilor;

l) dovada înștiințării colegiilor teritoriale ale farmaciștilor din România, respectiv al municipiului București cu privire la intenția de înființare a farmaciei.

(3) În termen de 30 de zile calendaristice de la data depunerii documentației, personalul împuternicit din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București verifică dacă aceasta este completă, dispune efectuarea inspecției, efectuează inspecția în vederea autorizării și transmite Ministerului Sănătății decizia de conformitate a spațiului cu destinație de unitate farmaceutică, raportul de inspecție și documentația completă.

(4) Dacă documentația depusă de solicitant nu este completă sau conformă, acesta va fi notificat și va avea la dispoziție 15 zile calendaristice din momentul notificării pentru completarea dosarului. În cazul în care dosarul nu va fi completat în acest interval cu documentația solicitată, acesta se clasează.

(5) Inspecția în vederea autorizării și transmiterea către Ministerul Sănătății a deciziei de conformitate a spațiului cu destinație de unitate farmaceutică, însoțită de raportul de inspecție și documentația completă, se efectuează de către personalul împuternicit din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data depunerii documentației complete prevăzute la alin. (2).

(6) În cazul unei decizii de neconformitate a spațiului, însoțită de un raport de inspecție nefavorabil, inspecția se reprogreamază de către direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, o singură dată, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data comunicării de către solicitant a remediilor deficiențelor; autorizația de funcționare se eliberează numai în urma remediilor tuturor deficiențelor constatate, iar în cazul neremedierii acestora în termen de 30 de zile calendaristice de la comunicarea deciziei de neconformitate, personalul de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București va emite o decizie de clasare.

(7) În cazul în care la inspecția reprogramată se emite un raport de inspecție nefavorabil și o decizie de neconformitate, în termen de 15 zile calendaristice de la comunicarea acestora, solicitantul poate depune contestație la Ministerul Sănătății.

(8) Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) se eliberează de către Ministerul Sănătății în maximum 30 de zile calendaristice de la primirea deciziei de conformitate a spațiului

cu destinație de unitate farmaceutică, emisă de către directorul executiv al direcției de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, însoțită de raportul de inspecție și de documentația completă, în urma verificării conformității documentației, potrivit legislației în vigoare.

(9) În cazul schimbării persoanei juridice pe numele căreia a fost eliberată autorizația de funcționare prevăzută la alin. (1), Ministerul Sănătății emite o nouă autorizație de funcționare, cu păstrarea și menționarea istoricului acesteia. Până la emiterea noii autorizații de funcționare, farmacia va funcționa în baza vechii autorizații, în care se va înscrie, în termen de 15 zile calendaristice, prin mențiune, modificarea persoanei juridice, în cazul în care nu sunt solicitate alte modificări. În cazul altor solicitări privind mutarea și reorganizarea spațiului, se urmează procedura specifică a acestora. Documentele pe baza cărora se face înscrierea mențiunii în autorizația de funcționare cu schimbarea persoanei juridice se depun la Ministerul Sănătății pe suport hârtie sau în format electronic.

(10) Orice altă modificare ulterioară a condițiilor care au stat la baza eliberării autorizației de funcționare a farmaciei comunitare se notifică Ministerului Sănătății în termen de 5 zile calendaristice de la data modificării. Dacă aceste modificări se referă la spațiul farmaciei comunitare se solicită direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București inspecția în vederea emiterii deciziei de conformitate a spațiului cu destinație de unitate farmaceutică.

(11) Inspecțiile în vederea emiterii autorizațiilor de funcționare, mutarea punctului de lucru cu destinație de unitate farmaceutică, înființarea oficinelor comunitare rurale/sezoniere, precum și cele de reorganizare a spațiului unităților farmaceutice se efectuează de către personalul de specialitate împuternicit din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, de regulă farmacist.”

6. La articolul I, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 11. — (1) Certificatul profesional curent al Colegiului Farmaciștilor din România se obține la solicitarea farmacistului.

(2) Colegiile județene ale farmaciștilor, respectiv al municipiului București vor fi notificate de către deținătorii autorizațiilor de funcționare ale farmaciilor comunitare despre orice modificări ale datelor înscrise în autorizația de funcționare, în termen de 30 de zile calendaristice de la modificare.

(3) În termen de maximum 30 de zile calendaristice de la emiterea autorizației de funcționare sau modificarea acesteia, inclusiv în cazul oficinelor comunitare rurale/sezoniere și de circuit închis, farmacistul-șef este obligat să solicite Colegiului Farmaciștilor din România, prin colegiile teritoriale, respectiv al municipiului București, efectuarea inspecției în vederea obținerii certificatului de Reguli de bună practică farmaceutică sau înscrierea de mențiuni în acesta, conform autorizației de funcționare.»”

7. La articolul I punctul 7, alineatele (3) și (5) ale articolului 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Înființarea oficinelor locale comunitare rurale și a celor sezoniere se supune procedurii care reglementează înființarea farmaciei comunitare, conform normelor stabilite prin ordin al ministrului sănătății, și se înscrie, prin mențiune, pe autorizația de funcționare a farmaciei comunitare titulare.

(5) În cazul în care în localitatea din mediul rural se înființează o farmacie comunitară, oficina comunitară rurală se desființează. În momentul emiterii autorizației de funcționare pentru farmacia comunitară nou-înființată, Ministerul Sănătății va notifica deținătorul autorizației de funcționare a farmaciei comunitare în structura căreia funcționează oficina comunitară rurală. Acesta va desființa oficina locală de distribuție în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la primirea notificării.”

8. La articolul I punctul 8, alineatul (2) al articolului 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Începerea activității la noul sediu se poate face numai după înscrierea mențiunii noului sediu pe autorizația de funcționare inițială.”

9. La articolul I, după punctul 8 se introduce un nou punct, punctul 8¹, cu următorul cuprins:

„8¹. La articolul 20, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care mutarea sediului social cu activitate sau a punctului de lucru al farmaciei comunitare se face în aceeași localitate, indiferent de modul în care au fost înființate.»”

10. La articolul I, punctul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„9. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 21. — (1) Pentru motive întemeiate sau pentru motive obiective invocate de deținătorul autorizației prevăzute la art. 10 alin. (1), Ministerul Sănătății poate aproba întreruperea activității farmaciei comunitare pe o perioadă de până la 180 de zile.

(2) Ministerul Sănătății și colegiile teritoriale ale farmaciștilor, respectiv al municipiului București vor fi notificate cel târziu în ziua suspendării activității farmaciei comunitare.

(3) Unitatea farmaceutică își poate suspenda activitatea pentru maximum 30 de zile calendaristice, cu notificarea Ministerului Sănătății și a colegiilor teritoriale ale Colegiului Farmaciștilor din România.

(4) Documentația necesară suspendării activității pe o perioadă ce depășește 30 de zile calendaristice se depune la Ministerul Sănătății, în vederea înscrierii mențiunii de suspendare.

(5) Pentru reluarea activității, unitatea farmaceutică va depune o solicitare la direcția de specialitate a Ministerului Sănătății înainte de expirarea termenului de 180 de zile.»”

11. La articolul I punctul 10, articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Farmacia comunitară își încetează activitatea prin anularea autorizației de funcționare emise de Ministerul Sănătății în următoarele condiții:

- la cererea titularului autorizației de funcționare;
- în situațiile prevăzute la art. 38 lit. c) și d);
- în urma unei hotărâri judecătorești definitive sau a pronunțării falimentului societății deținătoare a autorizației;
- în situația suspendării activității pentru o perioadă mai mare de 180 de zile;
- dacă suspendarea pentru o perioadă de până la 180 de zile a fost solicitată conform legii, dar nu s-a depus, în acest termen, o solicitare de reluare a activității.”

12. La articolul I punctul 11, partea introductivă a alineatului (2), alineatele (3), (4) și (6)—(9) ale articolului 24 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru obținerea autorizației de funcționare prevăzute la alin. (1), solicitantul depune la direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București următoarele documente pe suport hârtie sau în format electronic:

(3) În termen de 30 de zile calendaristice de la data depunerii documentației, personalul împuternicit din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București verifică dacă aceasta este completă, dispune efectuarea inspecției, efectuează inspecția în vederea autorizării și transmite Ministerului Sănătății decizia de conformitate a spațiului cu destinație de unitate farmaceutică, raportul de inspecție și documentația completă.

(4) Dacă documentația depusă de solicitant nu este completă sau conformă, acesta va fi notificat și va avea la dispoziție 15 zile calendaristice din momentul notificării, pentru completarea dosarului. În cazul în care dosarul nu va fi completat în acest interval cu documentația solicitată, acesta se clasează.

(6) În cazul unei decizii de neconformitate a spațiului, însoțită de un raport de inspecție nefavorabil, inspecția se reprogamează de către direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, o singură dată, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării de către solicitant a remedierii deficiențelor; autorizația de funcționare se eliberează numai în urma remedierii tuturor deficiențelor constatate, iar în cazul neremedierii acestora, în termen de 30 de zile calendaristice de la comunicarea deciziei de neconformitate, directorul executiv al direcției de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București va emite o decizie de clasare.

(7) Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) se eliberează de către Ministerul Sănătății în maximum 30 de zile calendaristice de la primirea deciziei de conformitate a spațiului cu destinație de drogherie, emisă de către directorul executiv al direcției de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, însoțită de raportul de inspecție și de documentația completă.

(8) În cazul schimbării persoanei juridice pe numele căreia a fost eliberată autorizația prevăzută la alin. (1), Ministerul Sănătății înscrie denumirea noii persoane juridice pe autorizația de funcționare inițială, în termen de 30 de zile calendaristice de la data solicitării, în cazul în care nu sunt solicitate alte modificări; până la înscrierea noii denumiri, drogheria funcționează în baza autorizației emise pe numele persoanei juridice anterioare. Documentele pe baza cărora se fac modificările sunt prevăzute în norme și se depun la Ministerul Sănătății pe suport hârtie sau în format electronic.

(9) Orice altă modificare ulterioară a condițiilor care au stat la baza eliberării autorizației de funcționare a drogheriei se notifică Ministerului Sănătății în termen de 5 zile calendaristice de la data modificării. Dacă aceste modificări se referă la spațiul drogheriei, se va solicita direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București inspecția în vederea emiterii deciziei de conformitate a spațiului cu destinație de unitate farmaceutică.”

13. La articolul I punctul 13, alineatul (2) al articolului 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Sănătății și colegiile teritoriale ale farmaciștilor, respectiv al municipiului București vor fi notificate cel târziu în ziua suspendării activității drogheriei.”

14. La articolul I punctul 14, articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Drogheria își încetează activitatea prin anularea autorizației de funcționare emise de Ministerul Sănătății în următoarele condiții:

- la cererea titularului autorizației de funcționare;
- în situațiile prevăzute la art. 38 lit. c) și d);
- în urma unei hotărâri judecătorești definitive sau a pronunțării falimentului societății deținătoare a autorizației;
- în situația suspendării activității pentru o perioadă mai mare de 180 de zile;
- dacă suspendarea pentru o perioadă de până la 180 de zile a fost solicitată conform legii, dar nu s-a depus în acest termen o solicitare de reluare a activității.”

15. La articolul I punctul 16, alineatele (1), (2) și (4) ale articolului 31 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Inspecțiile de supraveghere a activității în farmacii comunitare/oficine comunitare rurale, farmacii cu circuit

închis/oficine cu circuit închis și drogherii se exercită de către personal de specialitate, de regulă farmacist, împuternicit, din cadrul Ministerului Sănătății și Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România, cel puțin o dată la 5 ani sau ori de câte ori este nevoie.

(2) La sesizarea Colegiului Farmaciștilor din România, personalul de specialitate împuternicit din cadrul direcției de specialitate a Ministerului Sănătății efectuează un control cu privire la respectarea dispozițiilor prezentei legi.

(4) Controlul și supravegherea privind vânzarea și eliberarea prin intermediul serviciilor societății informaționale a medicamentelor care se eliberează fără prescripție medicală se exercită de către Ministerul Sănătății, prin personal de specialitate împuternicit, de regulă farmacist.”

16. La articolul I, după punctul 17 se introduc două noi puncte, punctele 17¹ și 17², cu următorul cuprins:

„17¹. **Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 35. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei împiedicarea activității organelor de inspecție și control.»

17². **Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 36. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, la prima abatere, respectiv 10.000 lei la 20.000 lei, dacă se constată repetarea acelei contravenții, următoarele fapte:

- angajarea de personal farmaceutic de specialitate care nu posedă drept de liberă practică;
- distribuția medicamentelor fără documente care să ateste proveniența și/sau calitatea acestora;
- nerespectarea prevederilor privind procedura de retragere a medicamentelor de farmacii și drogherii;
- comercializarea medicamentelor cu termen de valabilitate depășit;
- nerespectarea Regulilor de bună practică farmaceutică, aprobate prin ordin al ministrului sănătății;
- funcționarea oficinei locale de distribuție fără să fie înscrisă în autorizația de funcționare a farmaciei în structura căreia funcționează, precum și nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (5).»

17. La articolul I punctul 18, partea introductivă a articolului 36¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36¹. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei următoarele fapte.”

18. La articolul I punctul 19, articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — În cazul în care organele de supraveghere și control prevăzute la art. 31 constată abateri privind organizarea, dotarea și funcționarea farmaciei comunitare, oficinei locale rurale/sezoniere/de circuit închis, farmaciei cu circuit închis sau a drogheriei, vor întocmi un proces-verbal cu termene de remediere a neconformităților constatate. În cazul în care organele de control și supraveghere constată, după caz, neremedierea sau repetarea abaterilor, informează Ministerul Sănătății, care poate dispune suspendarea activității și închiderea unității până la remedierea tuturor deficiențelor constatate.”

19. La articolul I punctul 20, articolele 37² și 37³ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 37². — Constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii penale, infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei încălcarea prevederilor art. 15 sau ale art. 23 alin. (4).

Art. 37³. — Se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei încălcarea repetată în decursul unui an calendaristic a contravenției prevăzute la art. 37².”

20. La articolul I punctul 21, partea introductivă a articolului 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei, respectiv de la 50.000 lei la 100.000 lei, în cazul încălcării repetate, sau, după caz, cu anularea autorizației de funcționare a unității farmaceutice următoarele fapte:”.

21. La articolul I punctul 22, articolul 38¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38¹. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, respectiv de la 20.000 lei la 50.000 lei, în cazul încălcării repetate, desfășurarea de către unitatea farmaceutică a activităților de distribuție angro, altele decât cele prevăzute la art. 2 alin. (7).”

22. La articolul I, punctul 23 se abrogă.

23. La articolul I punctul 24, partea introductivă a articolului 38³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38³. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, la prima abatere, respectiv

de la 10.000 lei la 20.000 lei, dacă se constată repetarea acelei contravenții, următoarele fapte:”.

24. La articolul I punctul 25, alineatul (1) al articolului 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) Constatarea faptelor ce constituie contravenții și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul de specialitate împuternicit din cadrul Ministerului Sănătății și Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România.”

25. La articolul I punctul 25, alineatul (2) al articolului 39 se abrogă.

26. La articolul I, punctul 26 se abrogă.

27. La articolul I, după punctul 26 se introduce un nou punct, punctul 26¹, cu următorul cuprins:

„26¹. În tot cuprinsul legii, sintagma «Agenția Națională a Medicamentului și Dispozitivelor Medicale» — ANMDM se înlocuiește cu sintagma «Agenția Națională a Medicamentului și Dispozitivelor Medicale din România» — ANMDMR.”

Art. II. — Metodologia de realizare și implementare a serviciilor farmaceutice prevăzute la art. 11 din Legea farmaciei nr. 266/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, și nomenclatorul serviciilor farmaceutice se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, cu consultarea Colegiului Farmaciștilor din România, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 6 noiembrie 2020.
Nr. 243.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2018 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2018 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 noiembrie 2020.
Nr. 856.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 347**

din 16 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 252/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Societatea Ticva Trans Forest — S.R.L. din satul Gura Teghii, județul Buzău, în Dosarul nr. 6.298/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.329D/2017.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Liviu Flușcă, în calitate de apărător ales, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autoarei excepției de neconstituționalitate, care, după ce arată că excepția îndeplinește condițiile de admisibilitate, solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată. În esență, susține că Legea nr. 374/2006 nu este necesară și nici nu este proporțională cu scopul urmărit de legiuitor, ceea ce contravine dispozițiilor art. 53 din Constituție. Face referire, în acest sens, la o serie de răspunsuri ale gărzilor forestiere obținute la solicitarea Asociației Administratorilor de Păduri din România, cu privire la efectele concrete ale Legii nr. 374/2006. Susține că din răspunsurile gărzilor forestiere rezultă următoarele: nu s-au identificat tăieri la ras; nu s-a constatat reducerea ilegală a suprafeței forestiere; s-au constatat doar 9 cazuri de tăiere ilegale, din cele 97 de situații de suspendare a serviciului public cu specific silvic; nu s-a aplicat nicio sancțiune contravențională pentru tăiere ilegală; unele gărzi forestiere (cum sunt Timișoara și București) nu au dispus nicio suspendare a serviciului public cu specific silvic. Prin urmare, măsura suspendării serviciului public cu specific silvic este vădit disproporțională și nu este de natură să atingă

scopul urmărit. În concluzie, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că nu există motive care să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 1.550 din 2 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.298/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Societatea Ticva Trans Forest — S.R.L. din satul Gura Teghii, județul Buzău, într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de anulare parțială a unui ordin al ministrului mediului și pădurilor prin care au fost aprobate Instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se susține că Legea nr. 374/2006 a omis să reglementeze dreptul de proprietate dobândit legal de cumpărătorul de masă lemnoasă, cum este în cauză societatea autoare a excepției. Aceasta arată că aplicarea Legii nr. 374/2006 a dus, în cazul său, la îngrădirea dreptului de proprietate, fără ca legea să reglementeze acest lucru. Măsura emisă în baza Legii nr. 374/2006 nu se impune, iar restrângerea exercițiului dreptului de proprietate privată asupra masei lemnoase achiziționate ar fi necesară doar în condițiile în care ar exista o tăiere ilegală sau cel puțin un risc concret de tăiere ilegală a arborilor. Or, în cauză nu a existat nici măcar vreun indiciu de ilegalitate în procesul de recoltare a masei lemnoase. Astfel, atât procedura prealabilă achiziționării și recoltării masei lemnoase, cât și recoltarea și transportul masei lemnoase s-au desfășurat cu respectarea prevederilor legale, societatea fiind privată de dreptul său de proprietate asupra masei lemnoase legal dobândite.

7. În demonstrarea încălcării art. 53 din Constituție, se mai arată că inițiatorul legii a justificat necesitatea acesteia pe observația că, în anumite cazuri în care situația juridică a unor terenuri forestiere este disputată, ar fi existat riscul unor tăieri rase. Însă luarea unei măsuri de limitare a dreptului de proprietate pentru toți proprietarii de terenuri retrocedate în

litigiu, precum și pentru cumpărătorii masei lemnoase doar pe motiv că anumiți proprietari ar defrișa suprafețele forestiere pe care le dețin reprezintă o măsură care nu este necesară. Aceasta, deoarece, datorită sistemului de înregistrare a terenurilor forestiere, proprietarul unei păduri este cunoscut sau ușor identificabil pentru a fi supus rigorilor legii. Nu se justifică măsuri care să se aplice tuturor, în mod mecanic. Mai mult, se poate solicita instanței de judecată instituirea unei măsuri asigurătorii asupra terenurilor la care se referă Legea nr. 374/2006, și anume a terenurilor cu privire la care s-a introdus o cerere de constatare a nulității titlului de reconstituire a dreptului de proprietate. În speță, limitarea dreptului de proprietate asupra masei lemnoase achiziționate reprezintă o măsură vădit disproporționată, întrucât Garda Forestieră Focșani, deși a efectuat un control amănunțit, nu a identificat nicio încălcare a legislației în vigoare în legătură cu această masă lemnoasă. Prin aplicarea Legii nr. 374/2006, cumpărătorul de masă lemnoasă este pus în situația de a fi privat de bunurile sale, deși a dobândit în mod valabil dreptul de proprietate asupra acestora și indiferent de comportamentul proprietarului pădurii. Se susține că limitările drastice ale dreptului de proprietate aduse de Legea nr. 374/2006 se aplică automat, fără o analiză a situației de la caz la caz.

8. Autoarea acesteia mai susține, în esență, că legea criticată nu este suficient de accesibilă, precisă și previzibilă, lăsând loc aprecierii arbitrare a autorităților din domeniu cu privire la punerea sa în aplicare. Susține că lipsa preciziei rezultă din însuși obiectul legii, întrucât noțiunea de „*serviciu public cu specific silvic*” nu este definită nicăieri în legislație și nici nu se regăsește în vreun alt act normativ. Această noțiune se aseamănă doar aparent cu cea de „*servicii silvice*” definită la pct. 40 (46 după modificare) din anexa la Codul silvic din 2008. Cea de „*servicii silvice*” se referă la totalitatea acțiunilor ce au ca scop asigurarea pazei, supravegherii stării de sănătate a pădurilor și stabilirii anuale a lucrărilor silvice prevăzute de amenajamentul silvic. Or, prin suspendarea acestor servicii se ajunge la un rezultat care este în contradicție cu interesul public de a proteja pădurile. Așadar, noțiunea de „*servicii silvice*” nu poate fi corespondentul celei de „*serviciu public cu specific silvic*”, întrucât suspendarea acestuia ar trebui să reprezinte o măsură de conservare a mediului și a pădurii, pe când suspendarea serviciilor silvice este o măsură dăunătoare mediului.

9. În ceea ce privește critica prin raportare la art. 44 alin. (1) din Constituție, se arată că limitarea privește proprietarul masei lemnoase achiziționate de la proprietarul pădurii. Astfel, deși limitarea dreptului de proprietate este stabilită formal prin lege, conținutul efectiv al acesteia nu este cunoscut, întrucât legislația nu prevede în ce constă serviciul public cu specific silvic.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 642 din 1 noiembrie 2016, nr. 1.153 din 13 septembrie 2011 și nr. 451 din 12 aprilie 2011.

13. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, precizând că își menține punctul de vedere exprimat anterior și reținut de Curtea Constituțională

în deciziile nr. 642 din 1 noiembrie 2016 și nr. 451 din 12 aprilie 2011.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autoarei excepției și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, prevederile Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 13 octombrie 2006. Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 374/2006 a fost modificată și completată prin Legea nr. 252/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 9 noiembrie 2018, care a introdus definiția noțiunii de „*suspendare a serviciului public cu specific silvic*”, a modificat și a completat procedura de suspendare a serviciului public cu specific silvic și a introdus solicitarea acordului scris al ocolului silvic pentru asigurarea pazei fondului forestier și supravegherea stării de sănătate a pădurii și pentru executarea, dacă este necesară, a lucrărilor tehnice specifice. Însă în cauza în cursul soluționării căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate își produc în continuare efectele juridice dispozițiile Legii nr. 374/2006, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 252/2018. În consecință, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile Legii nr. 374/2006, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 252/2018, dispoziții care aveau, la data sesizării Curții Constituționale, următorul cuprins:

„Art. 1. — *Serviciul public cu specific silvic la nivel național pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă în condițiile prezentei legi.*

Art. 2. — *Comisiile județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor identifică proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, și introduc la instanțele judecătorești competente acțiuni în constatarea nulității documentelor respective, dacă acestea nu au fost introduse de persoanele prevăzute la art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, care au obligația de a face cunoscut comisiilor introducerea acțiunii în constatarea nulității.*

Art. 3. — (1) *Comisiile județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor comunică inspectoratelor teritoriale de regim silvic și de vânătoare care sunt proprietarii terenurilor forestiere situate pe raza unității administrativ-teritoriale pentru care s-a invocat nulitatea titlurilor de proprietate la instanțele judecătorești.*

(2) *Comunicarea prevăzută la alin. (1) se face cu precizarea clară a datelor de identificare a terenurilor forestiere, în conformitate cu amenajamentul silvic.*

(3) *Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare suspendă serviciul public silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pe baza comunicării prevăzute la alin. (1).*

Art. 4. — (1) *Suspendarea prevăzută la art. 3 alin. (3) încetează la data comunicării de către comisiile județene pentru stabilirea drepturilor de proprietate privată asupra terenurilor a hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, favorabile proprietarilor, care clarifică situația juridică a terenurilor forestiere, către inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare.*

(2) *Hotărârile judecătorești prevăzute la alin. (1) se aduc la cunoștință comisiilor județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor de către proprietari și de către autoritățile parte în procese.*

(3) *Pe perioada suspendării serviciului silvic prevăzut la art. 3 alin. (3) paza terenurilor forestiere se asigură de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva.*

(4) *Cheltuielile determinate de asigurarea pazei prevăzute la alin. (3) se suportă de la bugetul de stat și se decontează în condițiile art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 38/2006, și ale art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 483/2006 pentru aprobarea atribuțiilor ocoalelor silvice de stat și ale celor constituite ca structuri proprii, a obligațiilor ce revin deținătorilor de păduri, în vederea respectării regimului silvic, precum și a Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România.*

Art. 5. — *Prestarea serviciului public cu specific silvic cu încălcarea prevederilor prezentei legi constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.*

Art. 6. — (1) *Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 5 se face de către personalul silvic cu atribuții de control din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și de structurile subordonate.*

(2) *Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la art. 5, se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”*

17. Dispozițiile art. III alin. (1) și (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 4 noiembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, la care fac referire prevederile legii criticate, au următorul conținut normativ:

„(1) *Sunt lovite de nulitate absolută, potrivit dispozițiilor legislației civile, aplicabile la data încheierii actului juridic, următoarele acte emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei legi: [...]*

(2) *Nulitatea poate fi invocată de primar, prefect, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și de alte persoane care justifică un interes legitim, iar soluționarea cererilor este de competența instanțelor judecătorești de drept comun.”*

18. În opinia autoarei excepției, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse la art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 44 alin. (1) care garantează dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți. De asemenea, prin raportare la art. 20 din Constituție, invocă prevederile art. 1 — *Protecția proprietății* din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, în ceea ce privește dispozițiile art. 5 și art. 6 din Legea nr. 374/2006, că litigiul în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate are ca obiect anularea parțială, pe calea contenciosului administrativ, a unui ordin al ministrului mediului și pădurilor prin care au fost aprobate Instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos. Autoarea excepției critică în integralitatea sa Legea nr. 374/2006. Curtea observă însă că dispozițiile art. 5 și art. 6 din aceasta au în vedere sancționarea contravențională a activităților de prestare a serviciului public cu specific silvic, cu încălcarea prevederilor actului normativ criticat. Or, în cauză nu s-a pus în discuție nicio sancțiune contravențională, astfel că prevederile de lege menționate nu au legătură cu cauza în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate. În consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și art. 6 din Legea nr. 374/2006 este inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, dispozițiile de lege care formează obiect al excepției de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei.

20. Cu privire la neconstituționalitatea prevederilor art. 1—4 din Legea nr. 374/2006 prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 229 din 19 aprilie 2018, analizând critici similare, referitoare la lipsa de precizie și previzibilitate a noțiunii de „serviciu public cu specific silvic”, care nu este definită nicăieri în legislație și nici nu se regăsește în vreun alt act normativ și care se aseamănă doar aparent cu cea de „servicii silvice”, definită la pct. 46 din anexa la Codul silvic din 2008, dar noțiunile rămân diferite. În considerarea jurisprudenței sale, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 451 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 17 iunie 2011, a constatat că „serviciul public cu specific silvic” implică marcarea arborilor, eliberarea de documente pentru transport și valorificare, precum și paza pădurilor, în caz de solicitare, iar aceste acțiuni reprezintă etapa premergătoare exploatării lemnului de către personalul silvic care funcționează în cadrul ocoalelor silvice.

21. Analizând legislația incidentă în materie, Curtea a reținut, totodată, că sfera de cuprindere a acestei noțiuni este mai largă decât cea menționată în Decizia nr. 451 din 12 aprilie 2011 și presupune, pe lângă acțiunile ce premerg exploatării lemnului și, respectiv, pazei pădurilor, și alte activități cu caracter tehnic, în vederea asigurării ocrotirii, dezvoltării și integrității fondului forestier național. Astfel, potrivit art. 11, cuprins în titlul II — *Fondul forestier proprietate publică*, cap. I — *Administrarea fondului forestier proprietate publică a statului* din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 8 mai 1996, „Regia Națională a Pădurilor exercită și atribuții de servicii publice cu specific silvic”, iar, potrivit art. 15, în pădurile proprietate privată ale altor deținători, precum și în vegetația forestieră din afara fondului forestier, serviciile de specialitate sunt prestate de Regia Națională a Pădurilor, la cerere, contra cost.

22. În legătură cu aceste atribuții ale Regiei Naționale a Pădurilor, Curtea a observat, prin aceeași decizie, paragrafele 18—20, că, potrivit art. 9 din Codul silvic din 1996, regimul silvic constituie un sistem de norme tehnice silvice, economice și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza acestui fond, având ca finalitate asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere, iar elaborarea normelor ce constituie regimul silvic revine autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, care exercită și controlul aplicării acestui regim.

23. De asemenea, art. 81 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 26 februarie 2003, modificată și completată prin Legea nr. 120/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 6 mai 2004, face referire la „*structura silvică care asigură serviciul public cu specific silvic, în condițiile Legii nr. 26/1996 — Codul silvic*”, iar potrivit art. 10 alin. (2) din același act normativ, „*Serviciul public cu specific silvic pentru proprietarii de păduri din fiecare localitate se asigură pe structura silvică autorizată ce administrează majoritatea fondului forestier din raza localității respective*”.

24. Din analiza acestor reglementări juridice, Curtea a desprins concluzia că noțiunea de „serviciu public cu specific silvic” se referă la serviciile prestate de autoritatea publică cu atribuții în silvicultură, prin Regia Națională a Pădurilor, reorganizată în Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 16 martie 2009, în vederea asigurării serviciilor silvice pentru fondul forestier național. Potrivit art. 50 și 51 din Codul silvic din 1996, ocrotirea, asigurarea integrității și dezvoltării fondului forestier național constituie o preocupare fundamentală, de interes național, a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, prin Regia Națională a Pădurilor.

25. În ceea ce privește noțiunea de „servicii silvice”, Curtea a constatat (paragrafele 21—24 din aceeași decizie) că aceasta este definită în mod expres în anexa la Codul silvic din 2008, aprobat prin Legea nr. 46/2008, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 12 august 2015, potrivit cărora acestea reprezintă „activitățile cu caracter tehnic desfășurate de ocoalele silvice de regim sau de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva în scopul asigurării pazei și supravegherii stării de sănătate a pădurilor și stabilirii anuale a lucrărilor silvice prevăzute de amenajamentul silvic, cu respectarea regimului silvic; executarea lucrărilor silvice stabilite se face în regie proprie, de către ocoalele silvice care asigură administrarea sau serviciile silvice ori prin prestări de servicii, în condițiile legii”.

26. În ceea ce privește susținerile autoarei excepției referitoare la faptul că noțiunea de „servicii silvice” utilizată de Codul silvic din 2008 nu se suprapune cu noțiunea de „serviciu public cu specific silvic” folosită în cadrul reglementărilor juridice anterioare privitoare la terenurile forestiere, inclusiv în Codul silvic din 1996, astfel cum s-a arătat anterior, Curtea a reținut că, deși nu a beneficiat de o definiție legală, din analiza reglementărilor legale în materie rezultă că, și înainte de intrarea în vigoare a Codului silvic din 2008, aceasta se referea la activitățile cu caracter tehnic desfășurate de Regia Națională a Pădurilor, prin structurile sale organizatorice și funcționale, în vederea asigurării respectării regimului silvic al fondului forestier național.

27. Curtea a observat că voința legiuitorului în sensul unității terminologice a acestor două noțiuni rezultă în mod indirect și din modificările legislative intervenite în domeniul actelor normative din domeniul silvic. Astfel, potrivit art. 4 lit. b) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 23 iulie 2010, constituie contravenție silvică neîndeplinirea de către ocolul silvic nominalizat, la cererea proprietarului, a obligațiilor ce îi revin cu privire la asigurarea serviciului public cu specific silvic pentru pădurile situate în localitățile aflate în raza administrativă a acestuia. Acest text de lege a fost modificat prin art. I pct. 8 din Legea nr. 134/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 15 iunie 2017, iar obligația ocolului silvic se referă în prezent la asigurarea administrării serviciilor silvice,

tocmai în vederea realizării unei armonizări terminologice cu noțiunea utilizată în Codul silvic din 2008.

28. Totodată, în ceea ce privește diferențierea dintre cele două noțiuni în discuție, în sensul că, înainte de intrarea în vigoare a Codului silvic din 2008, „serviciul cu specific silvic” era „public”, iar, în prezent, Codul silvic definește în mod expres noțiunea de „servicii silvice”, Curtea a observat că acest din urmă act normativ a modificat administrarea sau, după caz, asigurarea serviciilor silvice, pentru întregul fond forestier național, indiferent de forma de proprietate. Potrivit Codului silvic din 1996, art. 64 și următoarele, cuprinse în titlul III — *Fondul forestier proprietate privată*, administrarea fondului forestier proprietate privată se realiza de către proprietarii acestuia, individual sau în asociații, care aveau obligația să respecte regimul silvic. De asemenea, Regia Națională a Pădurilor executa, prin ocolul silvic, pe contul proprietarului, lucrările de împădurire și de întreținere până la regenerarea definitivă, iar regenerarea pădurilor proprietate privată, după tăiere, se realiza de către proprietari, cu sprijinul tehnic al Regiei Naționale a Pădurilor.

29. Curtea a reținut (paragraful 25) că, potrivit art. 10 și următoarele din Codul silvic din 2008, cuprinse în titlul II — *Administrarea fondului forestier național*, administrarea, precum și serviciile silvice, după caz, se asigură prin ocoale silvice autorizate. Acestea sunt de două tipuri: ocoale silvice de stat și ocoale silvice de regim, care sunt înființate, în condițiile legii, de unitățile administrativ-teritoriale, de persoanele fizice ori de persoanele juridice care au în proprietate fond forestier ori de asociații constituite de către acestea. De asemenea, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 939 din 20 octombrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 38/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 6 martie 2006, ocoalele silvice sunt, în funcție de forma de proprietate, ocoale silvice de stat și ocoale silvice private.

30. Prin urmare, Curtea a reținut (paragraful 26) că, în prezent, serviciile silvice, în sensul activităților cu caracter tehnic desfășurate în scopul asigurării pazei și supravegherii stării de sănătate a pădurilor sau a lucrărilor silvice prevăzute de amenajamentul silvic, nu mai reprezintă un monopol al autorității publice ce răspunde de silvicultură, prin Regia Națională a Pădurilor, astfel încât respectarea regimului silvic se face și prin intermediul ocoalelor silvice private, fiind pe deplin justificată noua terminologie utilizată în Codul silvic din 2008, respectiv „servicii silvice”, iar nu „serviciu public cu specific silvic”.

31. Curtea a conchis (paragraful 27) că prevederile art. 1—4 din Legea nr. 374/2006 întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate deduse din dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5), întrucât normele juridice nu există izolat, ci ele trebuie raportate la întreg ansamblul normativ din care fac parte, respectiv la întreaga legislație incidentă domeniului de reglementare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 39 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2017, paragraful 17).

32. De altfel, Curtea observă că, ulterior sesizării sale, Legea nr. 374/2006 a fost modificată și completată prin Legea nr. 252/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 9 noiembrie 2018, fiind stabilită o definiție legală pentru noțiunea criticată în cauza de față. Astfel, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 374/2006, „în sensul prezentei legi, prin suspendarea serviciului public cu specific silvic se înțelege suspendarea tuturor activităților care asigură realizarea și respectarea regimului silvic, așa cum este definit de Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția asigurării pazei fondului forestier și a supravegherii stării de sănătate a pădurii, precum

și a executării următoarelor lucrări tehnice specifice: a) prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor; b) prevenirea și stingerea incendiilor; c) regenerarea pădurii; d) îngrijirea regenerărilor și a arboretelor tinere aflate în stadiile de semințis și desiș; e) punerea în valoare și recoltarea produselor accidentale”. Ca atare, critica referitoare la pretinsa neclaritate a textelor a rămas fără obiect.

33. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la prevederile art. 44 alin. (1) și art. 53 din Legea fundamentală, în sensul că măsurile cuprinse în legea criticată aduc atingere dreptului de proprietate al proprietarului masei lemnoase dobândite legal de acesta de la proprietarul terenului forestier, Curtea reține că, prin Decizia nr. 642 din 1 noiembrie 2016, paragrafele 19 și 20, anterior citată, Curtea a reținut că Legea nr. 374/2006 nu instituie nicio ingerință în conținutul juridic al dreptului de proprietate privată prin suspendarea folosinței — *jus utendi și jus fruendi* — ca atribut al dreptului de proprietate. Legiuitorul a decis suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru terenurile forestiere restituite în favoarea persoanelor care nu aveau acest drept. Așa fiind, legiuitorul a prevăzut, pentru anumite situații speciale, cum este cea din actul normativ criticat, posibilitatea suspendării serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997, dispoziții legale ce precizează o dată în plus sancțiunea nulității actelor translativ de proprietate încheiate cu încălcarea normelor legale imperative. Or, cum un act nul nu poate produce efecte, fiind desființat de la data încheierii lui, un asemenea act nu poate să constituie temeiul dobândirii valabile a dreptului de proprietate

(a se vedea Decizia nr. 642 din 1 noiembrie 2016, anterior citată, paragraful 19).

34. Sunt, de asemenea, pertinente cele reținute prin aceeași decizie menționată, paragraful 23, în legătură cu faptul că suspendarea serviciului public cu specific silvic se poate dispune și asupra altor persoane titulare ale dreptului de proprietate decât cele pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997. Astfel, Curtea a reținut că această critică reprezintă, în fapt, o chestiune de interpretare și aplicare a textelor de lege în discuție la cazul concret dedus judecării instanței în fața căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate. Astfel, așa cum a reținut Curtea în decizia menționată, aspectul invocat de autoarea excepției de neconstituționalitate, referitor la aplicarea dispozițiilor de lege criticate și proprietarului masei lemnoase dobândite de la proprietarul terenului forestier cu situație juridică problematică, este o chestiune ce ține de interpretarea și aplicarea legii la speță, iar nu o problemă de constituționalitate a textelor de lege criticate.

35. De altfel, Curtea a mai observat, în legătură cu scopul actului normativ criticat, astfel cum acesta reiese din expunerea de motive a inițiatorului, că suspendarea serviciului public cu specific silvic a avut în vedere clarificarea situației juridice a terenurilor forestiere în privința cărora au fost emise titluri de proprietate susceptibile de a fi anulate, în temeiul art. III din Legea nr. 169/1997, în vederea stopării tăierii abuzive a pădurilor, realizată prin folosirea „mascată” a serviciilor silvice. Așadar, motivul emiterii actului normativ a fost protejarea terenurilor forestiere sau cu vegetație forestieră, în considerarea situației juridice neclare a terenurilor în cauză, iar nu a deținătorilor, cu orice titlu, a acestora.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 și art. 6 din Legea nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 252/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Societatea Ticva Trans Forest — S.R.L. din satul Gura Teghii, județul Buzău, în Dosarul nr. 6.298/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 1—4 din Legea nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 252/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ****pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă**

Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, prevede la art. 38 alin. (1) faptul că „pe durata stării de alertă, activitățile didactice ce impun prezența fizică a antepreșcolărilor, preșcolărilor și elevilor în unitățile de învățământ se pot suspenda, la propunerea consiliului de administrație a unității de învățământ preuniversitar, cu avizul inspectoratului școlar județean/Inspectoratului Școlar al Municipiului București și al direcției de sănătate publică județene/Direcției de Sănătate Publică a Municipiului București și cu aprobarea prin hotărâre a comitetului județean pentru situații de urgență/Comitetului Municipiului București pentru Situații de Urgență, pe baza argumentelor legale privind starea de sănătate”. Știind că anul școlar este în desfășurare și că termenul pentru asigurarea cadrului legal necesar este foarte scurt, este necesară o nouă reglementare care să asigure o bună protecție a dreptului la sănătate corelat cu asigurarea dreptului la învățatură.

Caracterul urgent al prezentului act normativ decurge din faptul că starea de urgență, precum și starea de alertă se instituie numai în situații excepționale, cu aplicabilitate limitată atât în timp, iar suspendarea activităților didactice de predare, evaluare, care presupun interacțiunea față în față, poate să fie dispusă de autoritățile din domeniu și în afara acestor situații deosebite fundamentat pe baza deciziilor dispuse de Comitetul Național pentru Situații de Urgență.

În condițiile unei potențiale limitări a interacțiunii la clasă/cursuri este imperios necesar să asigurăm cadrul juridic adecvat și implicit securitatea raporturilor juridice în privința asigurării dreptului fundamental la învățatură, corelat cu asigurarea dreptului la sănătate.

Având în vedere faptul că neadoptarea prin ordonanță de urgență a acestor măsuri imediate și a reglementărilor pentru implementarea lor poate genera disfuncționalități majore cu efecte negative asupra bunei desfășurări a activităților din sistemul național de învățământ, dar și asupra beneficiarilor dreptului la învățatură,

întrucât educația constituie prioritate națională a Guvernului și în considerarea necesității instituirii, inclusiv la nivel legislativ, în contextul existenței unei situații excepționale care împiedică interacțiunea față în față, a unor mecanisme care să asigure, în mod adecvat și cu prioritate, exercitarea dreptului fundamental la învățatură și având în vedere obligația constituțională în sarcina autorităților statului de a lua măsuri pentru asigurarea acestui drept,

pentru că se impune instituirea cadrului legal pentru asigurarea activităților didactice și în condițiile epidemiologice actuale, stabilit de Comitetul Național pentru Situații de Urgență, având în vedere faptul că neadoptarea acestor măsuri are efecte negative asupra bunei desfășurări a activităților din sistemul național de învățământ, dar și asupra elevilor în contextul existenței unei situații excepționale care împiedică interacțiunea față în față între elevi și cadrele didactice, adoptarea unor mecanisme care să asigure exercitarea dreptului fundamental la învățatură este imperios necesară.

Știind că anul școlar este în desfășurare și în regim de urgență, unitățile de învățământ, cadrele didactice trebuie să știe cum să își organizeze activitatea de predare—învățare—evaluare, prin asigurarea dreptului atât la educație, cât și la sănătate al elevilor.

Deoarece toate aspectele de mai sus vizează interesul elevilor și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, se propune adoptarea de urgență a proiectului propus.

Întrucât în actualul context epidemiologic se impune adaptarea cadrului legal prin stabilirea posibilității luării unor decizii aplicate și adaptate nevoilor locale, având în vedere situațiile specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, iar în condițiile unei potențiale limitări a interacțiunii la clasă/cursuri, dar și la nivel național, este imperios necesară asigurarea cadrului juridic adecvat și implicit securitatea raporturilor juridice în privința asigurării dreptului fundamental la învățatură,

luând în considerare necesitatea asigurării unei protecții adecvate pentru beneficiarii primari ai dreptului la învățatură, studenți și personalul din sistemul național de învățământ,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 15 mai 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 13, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) obligativitatea purtării măștii de protecție în spațiile publice, spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun și la locul de muncă;”

2. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Pe durata stării de alertă, angajatorii dispun munca la domiciliu sau în regim de telemuncă, acolo unde specificul activității permite, cu respectarea prevederilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă.”

3. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Pe durata stării de alertă, prin derogare de la prevederile art. 118 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, angajatorii din sistemul privat, autoritățile și instituțiile publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, precum și regiile autonome, societățile naționale, companiile naționale și societățile la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, cu un număr mai mare de 50 de salariați, organizează programul de lucru astfel încât personalul să fie împărțit în grupe care să înceapă, respectiv să termine activitatea la o diferență de cel puțin o oră.”

4. La articolul 38, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (13), cu următorul cuprins:

„(13) În perioada noiembrie 2020—31 decembrie 2020, prin excepție de la prevederile alin. (1), prin ordin al ministrului educației

și cercetării, în baza hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență și analizei situației epidemiologice la nivel național, se pot dispune suspendarea activităților care impun prezența fizică a antepreșcolarilor, preșcolarilor și elevilor în unitățile de învățământ și continuarea activităților didactice în sistem on-line.”

Art. II. — La articolul 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 2 aprilie 2018, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să asigure mijloacele aferente tehnologiei informației și comunicațiilor și/sau echipamentele de muncă sigure necesare prestării muncii, părțile putând conveni printr-un acord scris inclusiv să fie utilizate cele proprii ale telesalariatului, cu specificarea condițiilor de utilizare;”.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Raluca Turcan

Ministrul educației și cercetării,

Cristina Monica Anisie

p. Ministrul sănătății,

Romică-Andrei Baciu,

secretar de stat

p. Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Augustin-Cătălin Iapă,

secretar de stat

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

București, 5 noiembrie 2020.
Nr. 192.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexelor nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 octombrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

Ținând seama de măsurile adoptate prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 52/2020 privind stabilirea unor măsuri suplimentare necesar a fi aplicate pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexele nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 octombrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 945 din 14 octombrie 2020, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 2, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — În aplicarea prevederilor art. 5 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, purtarea măștii de protecție, astfel încât să acopere nasul și gura, este obligatorie pentru toate persoanele care au împlinit vârsta de 5 ani, în toate spațiile publice deschise.”

2. La anexa nr. 2, articolul 4 se abrogă.

3. La anexa nr. 3 articolul 1, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

„11. se interzice desfășurarea de reuniuni cu prilejul unor sărbători, aniversări, petreceri în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private;”.

4. La anexa nr. 3 articolul 2 alineatul (1), după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

„11. în toate localitățile se interzice circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei în intervalul orar 23,00—5,00, cu următoarele excepții motivate de:

a) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință/gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;

b) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță, precum și pentru achiziționarea de medicamente;

c) deplasări în afara localităților ale persoanelor care sunt în tranzit sau efectuează călătorii al căror interval orar se suprapune cu perioada interdicției, cum ar fi cele efectuate cu avionul, trenul, autocarul sau alte mijloace de transport de persoane și care poate fi dovedit prin bilet sau orice altă modalitate de achitare a călătoriei;

d) deplasarea din motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copilului, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități ori deces al unui membru de familie.”

5. La anexa nr. 3 articolul 2, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (1¹)—(1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru verificarea motivului deplasării în interes profesional, prevăzut la alin. (1) pct. 11 lit. a), persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, legitimația de serviciu sau adeverința eliberată de angajator ori o declarație pe propria răspundere.

(1²) Pentru verificarea motivului deplasării în interes personal, prevăzut la alin. (1) pct. 11 lit. b)—d), persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, o declarație pe propria răspundere, completată în prealabil.

(1³) Declarația pe propria răspundere, prevăzută la alin. (1²), trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței/gospodăriei/locului activității profesionale, motivul deplasării, data completării și semnătura.”

6. La anexa nr. 3 articolul 6, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹. măsurile prevăzute la pct. 1 și 2 se aplică și operatorilor economici care desfășoară activități în spațiile publice închise care au un acoperiș, plafon sau tavan și care sunt delimitate de cel puțin 2 pereți, indiferent de natura acestora sau de caracterul temporar sau permanent;”.

7. La anexa nr. 3 articolul 6, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. prepararea, comercializarea și consumul produselor alimentare și băuturilor alcoolice și nealcoolice sunt permise în spațiile special destinate dispuse în exteriorul clădirilor, în aer liber, cu excepția celor prevăzute la pct. 2¹, cu asigurarea unei distanțe de minimum 2 metri între mese și participarea a maximum 6 persoane la o masă, dacă sunt din familii diferite, și cu respectarea măsurilor de protecție sanitară stabilite prin ordin comun al ministrului sănătății, ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, emis în temeiul art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare;”.

8. La anexa nr. 3, după articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — (1) În condițiile art. 5 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, se instituie obligația pentru operatorii economici care desfășoară activități de comerț/prestări de servicii în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private, să își organizeze și să desfășoare activitatea în intervalul orar 5,00—21,00.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în intervalul orar 21,00—5,00, operatorii economici pot activa doar în relația cu operatorii economici cu activitate de livrare la domiciliu.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), unitățile farmaceutice, benzinăriile și operatorii economici cu activitate de livrare la domiciliu își pot desfășura activitatea în regim normal de muncă, cu respectarea normelor de protecție sanitară.”

9. La anexa nr. 3, după articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) În condițiile art. 5 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă activitatea piețelor agroalimentare în spații închise, târgurilor, bâlciurilor, piețelor mixte și volante și a talciocurilor, definite potrivit art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 348/2004 privind exercitarea comerțului cu produse și servicii de piață în unele zone publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin excepție de la alin. (1), se permite activitatea piețelor agroalimentare ce pot fi organizate în zone publice deschise, cu respectarea normelor de protecție sanitară.”

10. La anexa nr. 3 articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În condițiile art. 5 alin. (2) lit. d) și alin. (3) lit. f) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, ale celor stabilite prin Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, prin Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020 privind măsuri de sprijin destinate salariaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru stimularea creșterii ocupării forței de muncă, cu completările ulterioare, pentru angajatorii din sistemul privat, autoritățile și instituțiile publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, precum și regiile autonome, societățile naționale, companiile naționale și societățile la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, cu un număr mai mare de 50 de salariați, este instituită obligația organizării programului de lucru în regim de telemuncă sau muncă la domiciliu, în condițiile legii.

(2) În situația în care nu se poate desfășura activitatea de către salariat în regim de telemuncă sau muncă la domiciliu și în vederea evitării aglomerării transportului public, instituțiile și operatorii economici publici și privați prevăzuți la alin. (1) organizează programul de lucru astfel încât personalul să fie împărțit în grupe care să înceapă, respectiv să termine activitatea la o diferență de cel puțin o oră.”

11. La anexa nr. 3 articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Respectarea aplicării măsurilor prevăzute la art. 1 pct. 1 și 1¹ se urmărește de către Ministerul Afacerilor Interne.”

12. La anexa nr. 3 articolul 13, după alineatul (14) se introduce un nou alineat, alineatul (14)¹, cu următorul cuprins:

„(14)¹ Respectarea aplicării măsurilor prevăzute la art. 6¹ se urmărește de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale.”

13. La anexa nr. 3 articolul 13, după alineatul (21) se introduce un nou alineat, alineatul (21)¹, cu următorul cuprins:

„(21)¹ Respectarea aplicării măsurilor prevăzute la art. 10¹ se urmărește de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Afacerilor Interne.”

Art. II. — Măsurile prevăzute la art. I se aplică începând cu data de 9 noiembrie 2020.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Marcel Ion Vela

p. Ministrul sănătății,

Romică-Andrei Baciu,

secretar de stat

p. Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Augustin-Cătălin Iapă,

secretar de stat

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

p. Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,

Daniela Nicolescu,

secretar de stat

p. Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Ionel Scioșteanu,

secretar de stat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.829/2020 pentru aprobarea fluxului informațional utilizat în raportarea datelor referitoare la infecția cu virusul SARS-CoV-2

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 11.968/2020 al Direcției generale de asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile:

— art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale;

— art. 31 paragraful 2 lit. c) din Regulamentul sanitar internațional 2005, pus în aplicare prin Hotărârea Guvernului nr. 758/2009;

— art. 25 alin. (2) teza I, art. 27 alin. (5) și ale art. 78 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 856/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 octombrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.829/2020 pentru aprobarea fluxului informațional utilizat în raportarea datelor referitoare la infecția cu virusul SARS-CoV-2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 997 din 28 octombrie 2020, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Toate formularele de însoțire a probelor vor fi păstrate și arhivate conform legii, în original, de către laboratoarele care au prelucrat probele.”

2. La articolul 5, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Rezultatele validate din buletinul de analiză se completează în formularul electronic «Raport medical» generat de aplicația informatică Corona Forms, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3. Modelul «Raport medical» indicat anterior este utilizat în scopul monitorizării pacienților și asigurării serviciilor medicale necesare. Buletinul de analiză, în original, se arhivează la laboratorul care a prelucrat probele.”

3. La articolul 13, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Din aplicația informatică Corona Forms se generează desfășurătorul privind evidența persoanelor testate RT-PCR ce este utilizat de unitățile de specialitate care realizează testarea în cadrul programului național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare și reprezintă document justificativ care se anexează cererilor de finanțare transmise către direcțiile de sănătate publică județene sau a municipiului București.”

4. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

5. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

6. După anexa nr. 2 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 3, al cărei conținut este prevăzut în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 1.829/2020)

**Formularul de însoțire a probei recoltate de la cazul suspect/confirmat COVID-19
sau de la alte categorii de persoane**

Tip investigație solicitată: detecție SARS-CoV-2 prin RT-PCR

Solicitant probă (DSP¹/spital/laborator/SAJ, SABIF/UPU/CPU/SMURD/Ctr. Dializă/Cluburi sportive/Altele)

Către laboratorul

Probă la cerere Probă conform metodologiei INSP/OMS

Nume:

Prenume:

Adresa de rezidență:, localitatea, județul

CNP: | | | | | | | | | | | | | | | |

Vârsta:

Nr. telefon mobil:

Adresa de e-mail:

Personal medico-sanitar:

— Medic

— Asistent

— Ambulanțier

— Infirmier

— Altele

Data recoltării probei:

Tipul probei prelevate:

- exsudat nazal/exsudat faringian
- aspirat traheo-bronșic
- fragmente necrotice de pulmon

Data trimerii probei către laborator:

RECOLTAT/ÎNTOCMIT

FORMULARUL SE VA COMPLETA CU MAJUSCULE.

Persoana testată are obligația comunicării datelor personale corecte și va fi informată că aceste date vor fi utilizate pentru transmiterea rezultatelor. Persoana care completează datele în prezentul formular își asumă corectitudinea introducerii corecte a datelor.

¹ Inclusiv centrele rezidențiale.

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 1.829/2020)

**PROCES-VERBAL
de predare-primire lot probe recoltate**

Nr. probe

Data și ora predării probei la laborator

Predat Primit

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 3 la Ordinul nr. 1.829/2020)

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

Document generat de Corona Forms
Raport medical

Stimată/Stimate doamnă/domn,

În conformitate cu datele introduse în aplicația electronică Corona Forms de către laboratorul pentru:

Nume:

Prenume:

CNP, cu adresa de domiciliu, număr de telefon

Rezultatul testului RT-PCR pentru virusul SARS-CoV-2, efectuat în data/...../....., este pozitiv/negativ/neconcludent*/invalid*.

Acest document poate fi utilizat de către medicul de familie și/sau orice unitate sanitară.

Buletinul de analiză original se poate elibera la cerere de către laboratorul care a efectuat analiza probei.

* (Pentru neconcludent și invalid) este necesară retestarea dumneavoastră.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

